

بررسی آلودگی (*Haemoproteus columbae*) در کبوتران شهرستان‌های مشهد و شیروان

• غلامرضا رزمی، دانشیار انگل شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد
• عمار عندلیبیان، دانش آموخته کارشناسی علوم آزمایشگاهی دامپزشکی

تاریخ دریافت: شهریور ماه ۱۳۸۳ | تاریخ پذیرش: خرداد ماه ۱۳۸۴

مفتاله آفتاب

قصد و امروزه به عنوان پرنده‌ای زینتی مطرح است که گاهی نقش تغذیه‌ای و یا سرگرمی و ورزشی نیز می‌باید. علاوه بر این کبوتر در زمینه انتقال بیماری‌ها به طیور صنعتی و حتی بیماری‌های مشترک انسان و دام حائز اهمیت می‌باشد. با این وجود تحقیقات انجام گرفته در خصوص بیماری‌های انگلی این پرنده بسیار ناچیز بوده است. در پاییز ۱۳۸۱ به طور اتفاقی در گسترش‌های خونی تهیه شده از تعدادی کبوتر آلودگی نسبتاً بالایی به هموپروتئوس دیده شد. بعد از این تصادف پژوهندگان علاقمند به بررسی وضعیت آلودگی تک‌یاخته‌های خونی در کبوتران شدند. از آنجایی که تا کنون در استان خراسان مطالعه‌ای درباره میزان آلودگی کبوتران به تک‌یاخته‌های خونی و به خصوص هموپروتئوس انجام نشده بود، در این مطالعه سعی گردید فراوانی تک‌یاخته‌های خونی در کبوتران شهرستان‌های مشهد و شیروان تعیین شود. در این مطالعه تعدادی از کبوتران خانگی شهرستان‌های مشهد و شیروان و همچنین از کبوتران باع وحش مشهد به طور اتفاقی برای تهیه گسترش خونی مورد نمونه برداری قرار گرفتند. گسترش‌های خونی بعد از خشک شدن با گیمسا رنگ آمیزی می‌شوند و برای جستجوی تک‌یاخته‌های خونی از

در این مطالعه به منظور تعیین میزان آلودگی هموپروتئوس طی مدت دو سال (زمستان ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۳) تعداد ۸۲ قطعه کبوتر (۳۹ قطعه از مشهد، ۳۴ قطعه از شیروان و ۹ قطعه از باع وحش مشهد) نمونه برداری شدند.

پس از تهیه گسترش خونی از پرید بال، رنگ آمیزی به روش گیمسا انجام گردید. گسترش‌های رنگ آمیزی شده با عدسی روغنی با بزرگنمایی (۱۰۰×) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بدست آمده نشان دهنده آلودگی ۳۳٪ از کبوتران مشهد، ۳۲٪ از کبوتران شیروان و ۸۸٪ از کبوتران باع وحش مشهد به هموپروتئوس بود. مورفولوژی هموپروتئوس مشاهده شده بر اساس کلید تشخیصی با عدسی میکروماتری مورد مطالعه قرار گرفت و گونه آن، *Haemoproteus columbae* تعیین شد. اندازه ماکروگامتوسیت‌ها و میکروگامتوسیت‌های مشاهده شده به ترتیب ۱۵-۱۳×۳-۴ میکرون ۱۴-۱۲×۳-۴ میکرون بودند. دامنه میزان پارازیتمی ۰/۰۵-۱/۹ درصد تعیین گردید. همچنین فراوانی فصلی آلودگی مورد تعزیز و تحلیل قرار گرفت که از لحاظ آماری معنی دار نبود. کبوتر یکی از پرندگان اهلی است که از دیرباز با انسان قرابت داشته و در زمان‌های دور به عنوان

باغ وحش مشهد به ترتیب ۳۳٪، ۸۸/۳۲، ۸۸٪ محسوبه گردید. نتایج بدست آمده در مقایسه با مطالعات انجام گرفته توسط ور جاوند در سال ۱۳۴۴ با میزان آلودگی ۵۵/۳٪ و مطالعه نیاک و انوار در سال ۱۳۵۱ به میزان ۱۸٪ متفاوت است (۱). به طور کلی تفاوت در میزان آلودگی هموپروتئوس در کبوتران مناطق مختلف جهان و یک کشور با توجه به شرایط آب و هوایی متفاوت و جمعیت ناقلين کاملاً قابل توجیه می باشد. در این مطالعه میزان شیوع آلودگی در کبوترهای باغ وحش مشهد در مقایسه با کبوترهای شهرستان های مشهد و شیروان اختلاف معنی داری داشت، که می تواند ناشی از فرم نگهداری و زندگی دائم کبوترهای باغ وحش در قفس بوده باشد، به طوری که امکان گزش آنها توسط حشرات ناقل بیشتر خواهد بود.

منابع مورد استفاده

- ۱- مقدس، احسان. ۱۳۷۹؛ پرورش و بیماری های کبوتر، انتشارات سپهر - نیکخواه، تهران، ۱۴۲، ص.
- 2- Bennett G. F and pierce M. A., 1990; The haemoproteid parasites of the pigeons and doves (family columbidae). J Nat his 24:311-325

عدسی روغنی استفاده گردید. برای اندازه گیری تک باخته های خونی از چشم میکرومتری استفاده شد. همچنین در هر اسلام آلد، تعداد انگل را در ۵۰ میدان میکروسکوپی شمرده و پارازیتمی بر حسب درصد نمایش داده شد. در این بررسی نتایج بدست آمده آلودگی به هموپروتئوس دیده شد. در این بررسی اندازه ماکرو گامتوزیت ها و میکرو گامتوزیت های هموپروتئوس در همه اسلام آلد های خونی با چشمی میکرومتری اندازه گیری شد و طول و عرض ماکرو گامتوزیت به ترتیب $13-15 \times 3-4$ میکرون، به طول و عرض میکرو گامتوزیت $12-14 \times 3-4$ بدست آمد که بر اساس کلید (۲) Pierce and Bennett (۲) گونه مشاهده شده *H.columbae* تعیین شد. همچنین فراوانی آلودگی در کبوتران شهرستان های مشهد، شیروان و باغ وحش مشهد به ترتیب 33% ، $88/88\%$ تعیین گردید. میزان آلودگی در کبوتران باغ وحش در مقایسه با میزان آلودگی در کبوتران شهرستان های شیروان و مشهد واحد اختلاف معنی دار بود ($p < 0.05$) در کبوتران نمونه برداری شده در شهرستان های مشهد و شیروان و باغ وحش مشهد همچنین فراوانی فصلی آلودگی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت که از لحاظ آماری معنی دار نبود. در این مطالعه میزان آلودگی به هموپروتئوس در کبوتران شهرستان های مشهد، شیروان و

